

---

---

# BÜHTAN (!)

## ERMENİ İDDİALARI NE KADAR DOĞRU ?..

---

Av.Cafer ZOR

---

Nisan ayı, ermeni iddialarının yoğunlaştığı aydır. Bu ay geldiğinde bunların histeri nöbetleri tutar. Türk'e kin kusup bühtan ederler.

Bunlara göre Osmanlı imparatorluğu 1.Dünya Harbinde Ermeniler üzerinde soy kırım(Genocide) uygulamıştır! Bunlar camide namaz kılarken, pardon, kilisede dua ederken Türkler bunları tehirci tabi tutmuş ve öldürmüştür! Bu yüzden yıllarca türk diplomatlarına haince pusular kurarak onları katlettiler. Dahası toprak talebinde bile bulunma cesaretini gösterebiliyorlar. Tabi aziz vatan Azerbaycan topraklarının yaklaşık dörtte birini işgal etmeleri de cabası. Kısacası şimdilik Türk'ün belası olmaya kararlı görünüyorlar.

Tarihe baktığımız zaman karşımıza son derece ilginç tablolar çıkmaktadır. Osmanlı imparatorluğunun "*Tebai sadıkası*" (Sadık vatandaşları) olarak bilinen ermenilerin nereden geldikleri tartışmalıdır. Kendilerine **Hayk**, ülkelerine de **Hayıstan** demelerine karşın, yaşadıkları topraklara neden **Ermenistan** dendiğini açıklayan bir kaynak da yoktur. Bazı eski ermeni tarihçilerine göre ermeniler **Urartu**'ların torunlarıdır. Bunlara göre ermeni adı, Urartu kralı "*Aramu*" dan türemiştir. İngiliz tarihçi Arnold Toynbee' ye göre bilinen son Urartu kralı olan 3. Russos' un babası Erimina' dan, veya Arabistan steplerinden gelip Naire' yi işgal eden "*Aramilerin ülkesi*" anlamındaki "*Arumuni*"den türemektedir. Tarihin babası sayılan antik çağ tarihçisi Herodot' a göre ise bunlar bir Frig-Trak kavmidirler ve Friglerin bir koludurlar. Sonuç itibariyle Ermeni kelimesinin Hayk kelimesi ile, Ermenistan kelimesinin ise Hayıstan kelimesi ile hiçbir ilgisi yoktur.

Ermeni adına ise ilk defa M.Ö 515 yılında Pers kralı Darius' un yazıtlarında rastlanmakta-

dır. Urartular ise bir Doğu Anadolu kavmi olup M.Ö. 3000 yıllarına kadar uzanırlar. M.Ö 7 ve 6. yüzyılda İskitler ve Medler tarafından ortadan kaldırılmıştır. Bu dönemde ise bir ermeni adına rastlanmadığı gibi, bir **Ural-Altay dili olan Urartuca** ile, bir Hint-Avrupa dil ailesine mensup ermenice arasında hiçbir benzerlik de yoktur. **O tarihlerde Urartular bir alfabeye sahip olmalarına karşın, Ermeniler ise hristiyanlığı kabul ettikten sonra bir alfabe yaratabilmişlerdir. Alfabeti olmayan bir kültürün, alfabeti olan bir kültüre baskın gelerek onu eriteceği düşünülemez.** Sonuç itibariyle Ermenilerin, Urartuların bir devamı oldukları iddiaları,köklerinin mümkün olduğunca Anadolu'da eskilere dayandığını kabul ettirme çabasından doğmaktadır.

1768 yılında başlayan Osmanlı-Rus savaşı sonucunda 1774 yılında imzalanan **Küçük Kaynarca Antlaşması**, Rus Çarı'na imparatorlukta hristiyanların kısmen koruyuculuğunu yapma yetkisi veriyordu. İşte Osmanlı Devleti'nin başına ne gelmiş ise bu talihsiz anlaşmanın yüzünden gelmiş, Rusya bu anlaşmayla İstanbul'da bir

Ortodoks kilisesi kurma hakkına da sahip olmuştur. Daha sonraki yıllarda bu maddeye dayanan Rusya, ortodoks kiliselerini koruma hakkını ileri sürerek çıkarının ve siyasetinin gerektirdiği **anlarda Osmanlı Devleti'ne karşı sürekli savaşlar açmıştır.** Rusya'nın kışkırtması ile 1828'de başlayan Yunan isyanı sonucunda Yunanistan bağımsızlığını ilan etmiş, 14 Eylül 1829'da Rusya ile yapılan Edirne anlaşması ile Osmanlı Devleti'nin Kafkasya ile ilişkisi kesilmiş, 1828'de İran ile Rusya arasında çıkan savaş sonucunda imzalanan **Türkmençay Anlaşması** ile ise Aras nehrinin kuzeyinde kalan **Azerbaycan** toprakları Ruslar'ın

eline geçmiş, bu tarihe kadar bir müslüman-Türk şehri olan Erivan, bu tarihten sonra başlatılan 100.000 ermeninin göçü ile müslüman Türklerin azınlıkta olduğu bir şehir haline gelmiştir.1839 da ilan edilen **Tanzimat Fermanı** ile 1856 da çıkarılan **Islahat Fermanı** da gayri müslümleri memnun etmemiş ve işe yaramamıştır.1862 de “*Nizamname-i Millet-i Ermenian*”(Ermeni Milletinin Tüzüğü) yayımlanmıştır. Bu tüzüğe göre ermenilerin durumu güçlendirilmiş, resmi özerklik sağlanmıştır. Osmanlı Devleti'nin onayı bile alınmadan doğrudan ermeni patrik meclisince çıkartılan bu nizamname ile ermeniler adeta devlet içinde devlet statüsüne geçmişler, 1863'de açıklanan ermeni dernekleri ve İhtilal Komiteleri hep bu nizamnamenin hükümlerinden beslenmişlerdir.

Hemen belirtelim ki Ermenilerin Osmanlı İmparatorluğunda , diğer gayrimüslümlerden farkları vardı.Bunlar diğerlerinden farklı olarak İmparatorluğun çeşitli bölgelerine dağılmışlar ve dağınık bir şekilde yaşıyorlardı.Bu durum onların kontrolünü ve denetimini güçleştiriyordu. Nüfusları ise tarihin hiçbir döneminde, İmparatorluğun tamamında, iddia edildiği gibi 1.500.000 i geçmemiştir.

Aslında ermeni konusunun ortaya çıkış nedenlerine bakarsak çeşitli sebepler görürüz. Ancak bunların başında ünlü “**Şark meselesi**” hususu gelmektedir.

24 Nisan 1877'de, Rusya tarafından Osmanlı Devleti'ne karşı açılan savaş (93 Harbi), tümüyle ermeni haklarının iyileştirilmesi bahanesine dayanıyordu. Osmanlı Devleti bu savaştan mağlup çıkınca Rusya ile 3 Mart 1878'de Ayestefanos(Yeşilköy) anlaşması imzalandı. Bu anlaşmanın meşhur 16. maddesi tümüyle ermenilere ayrılmıştı ve ermenilerin yaşadıkları yerlerde derhal ıslahat yapılmasını öngörüyordu.

Ne gariptir ki Rusya bu sıralarda İngilizlerin, iyice ermeni bağımsızlığına sahiplendiği ve Asya'da güçlendiğini görünce ermeni korumacılığını bırakmış ve ermenilerin bağımsızlığına karşı çıkmaya başlamıştır. Böylece bir devletin işine

geldiği ve çıkarları gerektirdiği zaman politikasından nasıl 180 derece dönüş yapabildiğini ibret verici bir biçimde görebilmekteyiz. Zaten Rusya ermenileri arasında “*Narodnik*”(Halkçılık) hareketleri başlamış bulunuyordu. Rusya'daki yönetim bu gerçeği gördükten sonra artık iyice ermenilerden uzaklaştı. Bu noktadan sonra artık İngiltere ve Fransa bu desteği vermeye başladılar.

1.Dünya Harbi çıktıktan sonra ermeni komitelerinin düşmanla işbirliği yapması, Anadolu'da bir biri ardından isyanlar çıkması ve artan ermeni mezalimi karşısında Osmanlı Devleti, bir “*Tehcir*” kararı almak zorunda kalmıştır. Dahiliye Nazırı Talat Paşa, Erzurum mebusu Varken Efendi'ye, ermenilerin düşmanla işbirliği yapmaya devam etmesi halinde çok şiddetli tedbirler alacağı ihtarında bulundu. Van isyanı ardından Zeytun'da patlak veren hadiselerden sonra Maraş mutasarrıfı Mümtaz Bey'in, 30 Mart 1915 tarihli uyarı yazısı üzerine hükümet Zeytun ve Maraş civarında zararlı gördüğü ermenileri Konya'ya sevketti ise de daha sonra bundan vazgeçildi. 26 Nisan 1915 tarihli gizli bir şifre emri gönderilerek bundan sonrakilerin, Halep' in güneydoğusu ile Zor ve Urfa havalsine sevkedilmesine karar verildi.

Osmanlı Devleti cephede ölüm kalım savaşı verirken ermeni dernekleri ve kiliselerinin köylere kadar yayılan talimatları şöyleydi: Her ermeni silahlanacak,Osmanlı ordusuna katılma çağrısına uyulmayacak, halen orduda görevli ermeni askerler firar edecek, Ruslar sınırı geçer geçmez ermeni firari ve komitacıları Rus Ordusuna katılacaklar, Osmanlı ordusunun ikmal yolları kesilecek, cephe gerisinde bütün müslümanlar görüldükleri yerde katledilecek, terkedilen yerler yakılarak müslümanların üzerine atılacak, Osmanlı jandarma ve zaptiyesi pusuya düşürülecek ve nihayet Rus ordusu hesabına casusluk yapılacaktır.

Bu ihanetler karşısında derhal tedbirler alan Osmanlı hükümeti “*Tehcir*”i başlattı ve önemli tedbirler almaya başladı.

Ermeni komita yuvalarının kapatılması, komita elebaşlarının tutuklanması ve askeri mahkeme-

lerde yargılanması yoluna gidildi. 24 Nisan/ 25 Nisan 1915 günü 2345 ermeni elebaşısı tutuklandı. Bunların 500 ü Ermenistan Taşnak İhtilal Teşkilatı üyesi idi. İşte bu yüzden ermeniler 24 Nisan gününü sözde soykırım günü olarak kabul etmişlerdir.

Tehcirin yapıldığı bölgelerde bulunan yabancı gözlemciler , harp içinde olunmasına rağmen Osmanlı Devleti'nin bu işi büyük titizlikle yaptığını yazmışlardır. Ne varki Rusya, İngiltere ve Amerika gibi ülkeler ile çoğu batı basını olayları çarpıtarak vermişlerdir. **Örneğin İstanbul' da ki Amerikan sefiri Hanry Morgenthau, olayları tümüyle ters şekilde ülkesine bildirmiş gerek Amerikan basını, gerekse batı basını ve batılı araştırmacılar, hep bu Morgenthau' nun raporlarını esas almışlar ve hep bu kaynaktan beslenmişlerdir. Bu gün bile bu konudaki araştırmacıların çoğu, örneğin Lord James Bryc, Johannes Lepsius, Arnold Toynbee gibi yazarlar hep Morgenthau' nun vaktiyle hükümetine gönderdiği raporları kaynak olarak almışlardır.**

Burada bir hususu açıklamak gerekir: **Aslında bu raporları yazan kişiler, Morgenthau' nun katipliğini yapan Agop Andonian ile hukuk danışmanı Arshag Schmanonian adlı iki ermeni olup, hazırladıkları raporları sefere sunmuşlar ve sefir de imzalayarak hükümetine bildirmiştir. İnce örtülerin altına gizlenmiş olan bu gerçeğin, tarihin ulusumuza yaptığı bahtsız kötülüklerden biri olduğunu da bu arada kaydetmiş olalım.**

Oysa Amerika'nın Mersin sefiri, hükümetine gönderdiği raporda, bazı aksaklıklar görülmesine rağmen sevkiyatın son derece ve intizamlı yapıldığını bildirmiş olup, gerçeği yazan başka batılı yazarlar da mevcuttur. Osmanlı belgelerinin incelenmesinde, 9 Haziran 1915 ile 8 Şubat 1916 arası tehcire tabi tutulan ermeni rakamları şöyledir: Toplam **422.758** ermeni tehcire tabi tutulmuş,sonradan, Adana'dan sevkedilenlerle birlikte sonuç olarak **438.758** ermeninin sevki yapılmıştır. **Sevkedildikleri yerlere ulaşan ermeni sayısı ise 382 .148 dir. Aradaki fark 56.610 kişidir.** Bu

sayının 500 ü Erzincan-Erzurum arasında, 2000'i Urfa-Halep arasında, 2000 i Mardin bölgesinde, 5000'i ise Dersim bölgesinde çeşitli eşkiya çeteleri ve arap aşiretlerince öldürülmüş olup, geriye kalan yaklaşık 45.000 kişi ise ağır geçen yolculuk koşulları nedeniyle bulaşıcı hastalık ve benzeri gibi nedenlerden dolayı ziyan olmuştur. Amerikan sefiri Morgenthau'nun günlüğünde bakın neler var. O şöyle yazmaktadır: *"Ermeni protestanlarının vekili Zenop Bezciyan uğradı. .... İçerilerdeki (Ermenilerin yerleştirildikleri yerleri kastediyor) şartlar hakkında bana çok şey anlattı. Zor'daki ermenilerin hallerinden oldukça memnun olduklarını söylemesine şaşırđım. İşlerini kurup hayatlarını kazanmaya başlamışlar bile... Yarım milyona yakın ermeninin buralara nakledildiğini sandığımı söyledi"* Bu ifadeden de anlaşılmalıdır ki bilerek ve bilinçli olarak uygulanmış bir soykırım politikası, Osmanlı Devleti'nce asla uygulanmamıştır. 18.yy'ın başlarından beri emperyalist devletlerce bu konu sürekli istismar edilmiş,çıkarları gerektirdiğinde kullanılmış, titretici bir yalan, utanç verici bir **BÜHTAN** olarak Osmanlı Devleti'ni genocide (soykırım) ile suçlama aracı gibi gündeme getirilmiştir.

Durum bu kadar açıkken ermeni iftiralalarını anlamak mümkün değildir. Bu düşmanlığın tohumlarını serpenlerin hakkından gelmek her Türkün görevidir.

Bu noktada bir hususun altını çizmek istiyorum. Bizim için Azerbaycan vatani ve halkı, Türkiye Cumhuriyeti vatani ve halkı kadar azizdir, vazgeçilmezdir. Azerbaycan'ın ve bizim aziz vatanımızın topraklarının yaklaşık dörtte birini işgalinde tutan Ermeniler'in bu topraklardan çekildikleri sürece, Ermenistan sınır kapısını açmak ihanettir. Kurtuluş savaşında Azerbaycan kızlarının ve gelinlerinin boyunlarındaki beşi bir yerdelerini, kollarındaki bileziklerini Mustafa Kemal'e gönderdikleri unutulmamalıdır. Bize göre aksi bir karar , yukarıda da belirttiğimiz gibi, gafletin ve delaletin ötesinde ihanet olur.